

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 884/2023
12.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Милене Рашић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Звонара, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Обреновцу К. бр. 264/21 од 07.04.2023. године и Кв. бр. 136/23 од 19.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 12.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Звонара, поднет против правноснажних решења Основног суда у Обреновцу К. бр. 264/21 од 07.04.2023. године и Кв. бр. 136/23 од 19.05.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Обреновцу К. бр. 264/21 од 07.04.2023. године, обавезани су да плате на име трошкова кривичног поступка и то окривљени АА износ од 354.563,78 динара, окривљени ББ износ од 27.678,48 динара и окривљени ВВ износ од 54.478,48 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Обреновцу Кв. бр. 136/23 од 19.05.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Звонара изјављена против решења Основног суда у Обреновцу К. бр. 264/21 од 07.04.2023. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Звонар, због повреде закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 265. став 1. и члана 264. став 4. ЗКП, а која је учињена на тај начин што је окривљени АА обавезан да накнади трошкове кривичног поступка од 354.563,78 динара, од чега је 301.446,00 динара се односи на накнаду целокупног износа трошкова ДНК вештачења у тадашњем предмету Вишег јавног тужилаштва у Београду КТИ 231/21 из разлога што је оглашен кривим за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ и члана 246а став 1. КЗ, иако је током истраге која је вођена против окривљених одређено ДНК вештачење у односу на сва три окривљена АА, ББ и ВВ ради утврђивања ДНК профила биолошких трагова са достављеног материјала упоређивањем са неспорним ДНК профилима ових окривљених. По наводима браниоца у овом случају, с обзиром да је донета пресуда којом је оптужба одбијена према неким од саокривљених лица, трошкови поступка у односу на та лица требала су пасти на терет буџетских средстава суда, а не на терет саокривљеног, на који начин је учињена повреда закона како је то напред наведено.

Изнети наводи се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани. Наиме, исти наводи истицани су и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а веће из члана 21. став 4. ЗКП је нашло да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 2, пасус 3 и страни 3, пасус 1 образложења одлуке дати су јасни и довољни разлози које у свему прихвата Врховни суд и на исте упућује сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Даље у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да суд није применио одредбу члана 264. став 4. ЗКП сходно којој је могао окривљеног да ослободи у целини или делимично од дужности да накнади трошкове кривичног поступка, на који начин је учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Овакви наводи изнети у захтеву за заштиту законитости од стране Врховног суда су такође оцењени као неосновани.

Наиме, одредбом члана 264. став 4. ЗКП прописано је да у одлуци којом решава о трошковима, суд може ослободити окривљеног од дужности да накнади у целини или делимично трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) и тачка 9) овог законика, као и награде за вештака и постављеног стручног саветника, ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног или лица које је он дужан да издржава. Ако се ове околности утврде после доношења одлуке о трошковима, председник већа, односно судија појединац може посебним решењем ослободити окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Дакле, наведени члан предвиђа факултативни основ да се окривљени ослободи од дужности да накнади трошкове кривичног поступка, односно само могућност, али не и обавезу суда, који у сваком конкретном случају врши оцену да ли су испуњени услови за примену ове одредбе. Сходно томе, доношењем одлуке о трошковима кривичног поступка без примене одредбе члана 264. став 4. ЗКП није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП како се то неосновано у захтеву за заштиту законитости наводи.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**